

vi også, når det drejer sig om unge under 15 år, får manifesteret en konsekvens, når de har været ude i forehavender, hvor de har været til fare for andre og måske også endda for sig selv, at vi her har brug for at manifestere en afstand, så ligger der jo i det, som regeringen vil bruge, også når det drejer sig om dem under den kriminelle lavalder, de muligheder, som socialministeren har ifølge bistandslovens bestemmelser om at kunne tilbageholde også unge under 15 år af hensyn til behandling.

Det skal nu også fremgå af den bekendtgørelse, ifølge hvilken man har lovmæssig hjemmel til at tilbageholde unge i op til to måneder. Med baggrund i, at der her kan være tale om behandling, udvides mulighederne til to gange to måneder, hvilket socialministeren i sin besvarelse vil komme yderligere ind på.

Jeg synes, at dagsordenen er upræcis, og det har ordførerne også selv illustreret ved, at de i debatten har gjort det uklart, hvorvidt det her betød en reduktion i den kriminelle lavalder.

Det, der er afgørende for regeringen, er, at vi har instrumentet til at manifestere en konsekvens, og at det skal bruges, og at vi skal have etableret de institutionsrammer, der gør, at vi kan tale om et reelt tilbud.

Jeg tror, de fleste af os kender fra vore kommuner, at man kan have svært ved at få anbragt nogle af dem, som man ikke vil have i fængsel. Det kan være unge, der er over den kriminelle lavalder – altså mellem 15 og 18 år – og som vi af hensyn til muligheden for meget hurtigt at få dem resocialiseret og få dem tilbage på ret køl gerne vil undgå at anbringe i vore lukkede anstalter.

Men der oplever vi jo altså desværre, at nogle kommuner og politiet har vanskeligheder med at få dem anbragt, og derfor er jeg glad for, at denne regering tager den opgave så klart og så entydigt på sig, at de muligheder nu skal skabes. Der, hvor der ikke er institutionsrammer, skal de etableres, og socialministeren vil nu i sin redegørelse komme yderligere ind på, i hvilken form man tænker det skal ske.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil også gerne sige tak for en – synes jeg – virkelig god debat; det kan jo kun varme en socialministers hjerte, at der har været så bred opbakning om det synspunkt, at det, der virkelig grundlæggende batter noget, når vi skal gøre noget ved det her problem med ungdomskriminalitet, er den sociale indsats.

Det varmer selvfølgelig også ens hjerte, at så mange af de ting, der er blevet sagt, er i tråd med det, der ligger i den samlede voldspakke, vi nu har lagt frem.

Mange af de ting, man har været inde på, som man også af egen erfaring ved hjælper noget, så man godt vil bevæge sig mere i den retning, synes jeg har været i tråd med de initiativer, som enten er blevet taget eller er ved at blive taget.

Mange har været meget optaget af problemet med de unge under 15 år, hvordan de startede deres kriminelle løbebane med småraserier og mindre forseelser, og det uheldige, der ligger i det, at de oplever, at der ikke sker noget. Det er jo netop tanken med de sociale aftaler, der ligger i voldspakken, at de skal forhindre, at de store børn under 15 år ganske roligt kan vænne sig til at lave småforseelser, lave noget kriminelt, uden at der faktisk sker noget, uden at der kommer nogen reaktioner. Så jeg synes, at vi har fået taget fat på det problem, som mange har hæftet sig med.

Så siger hr. Bendt Bendtsen: Det gør kommunerne allerede. I Odense Kommune har vi faktisk med stort held praktiseret den holdning. Ja, og Odense Kommune er faktisk en af mine yndlingskommuner, når jeg skal fremhæve, at det her er en fantastisk god indsats, fordi Odense Kommune med tørre tal kan dokumentere et markant fald i antallet af gentagelseskriminalitet og et markant fald i grovere kriminalitet.

Nu skal man altså passe på med altid at sige, hvem der er nummer ét, for så er der andre, der vil sige: Jamen vi har lige så gode resultater. Men Odense er i hvert fald et meget, meget markant eksempel på, at det her er en god idé, og det er meningen, at bl.a. Odense Kommune skal være modelkommune for andre kommuner på det her område.

Det andet, der har været kredset om i debatten, er de sikrede institutioner, og der er det jo en blanding af på den ene side en erkendelse af, at fængsler ikke er noget, der hjælper unge mennesker på ret køl, og på den anden side en erkendelse af, at nogle af dem kan vi heller ikke bare anbringe på åbne institutioner, fordi de så forlader disse og dermed ikke kommer ind i det sammenhængende forløb, vi gerne vil have dem ind i.

Tanken er jo så at sige: Vi har i dag nogle sikrede afdelinger, som først og fremmest er beregnet for de unge mellem 15 og 18 år, der får en dom. For at undgå, at de skal sidde i varetægts-